

Inhoud

Voorwoord	6
1. In de dagen van Noach	9
2. Het voorgeslacht van Noach	14
3. De geboorte van Noach	19
4. De tijd van Noach	24
5. De genade voor Noach	30
6. De levenswandel van Noach	35
7. De opdracht aan Noach	41
8. Het geloof van Noach	47
9. De weg van Noach	53
10. De redding van Noach	59
11. De troost van Noach	65
12. De uitgang van Noach	71
13. Het offer van Noach	76
14. De opdracht aan Noach	81
15. De belofte aan Noach	87
16. De zonde van Noach	92
17. De woorden van Noach	98
18. Het sterven van Noach	103
19. Het nageslacht van Noach	109
20. De betekenis van Noach	114
Literatuurlijst	123

1. De dagen van Noach

En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen vóór de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, in welke Noach in de ark ging; en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.
Matthéüs 24:37-39

Een belangrijk begrip

In de Twaalf Artikelen van het algemeen ongetwijfeld en christelijk geloof wordt de wederkomst van de Heere Jezus Christus beleden. De Heere spreekt over de 'toekomst' (parousia) van de Zoon des mensen. Er is een wederkomst en daarna een toekomst. De kerk der eeuwen heeft deze Bijbelse boodschap stellig geloofd en beleden. De geschiedenis van de mensheid heeft een doel. Christus zal eenmaal als Rechter verschijnen op de wolken van de hemel. De realiteit van de wederkomst en de voleinding wordt keer op keer in de Bijbel onderstreept. Het tijdstip van de wederkomst is ons echter onbekend. Van die dag en die ure weet niemand (Matth. 24:36). Wél zullen er aan de wederkomst enkele zaken voorafgaan. Zo wijst de Heere op de verkondiging van het Evangelie over de gehele aarde (Matth. 24:14). Ook zullen er diverse aangrijpende rampen zijn. De Heere wijst op hongersnoden, pestilentiën (ziekten) en oorlogen (Matth. 24:7). Ten slotte trekt de Heere een vergelijking met de dagen van Noach. In Lukas 17 de verzen 26 tot en met 29 wijst de Heere in dit verband ook op de dagen van Noach en de dagen van Lot. Uit deze geschiedenissen valt dus veel te leren over de dagen die aan de wederkomst vooraf zullen gaan. Het zijn leerzame geschiede-

nissen voor vandaag de dag. De heilsgeschiedenis is in de Bijbel steeds van groot belang.

Een boodschap van God

De dagen van Noach zijn voor de Heere Jezus een historische realiteit. Hij spreekt over een concrete persoon (Noach) en de dagen waarin hij leefde. Het gaat in de eerste hoofdstukken van Genesis niet om verhalen, mythen, sagen of iets dergelijks. Het gaat om gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden. Kennelijk kunnen mensen eeuwen later daar nog iets van leren, want het Oude Testament is de heilsopenbaring van God. God heeft gebeurtenissen laten vastleggen opdat mensen daarvan zouden leren. In de geschiedenis voltrekt zich het heilshandelen van God. Paulus schrijft over dit heilshandelen dat het is tot lering, tot wederlegging, tot verbetering en tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is (2 Tim. 3:16). Laten we de geschiedenissen van het Oude Testament steeds benaderen als boodschap van God voor zondige mensen. Daarom heeft het Oude Testament ons ook vandaag de dag veel te zeggen. Niet in het minst omdat daarin de *Christus der Schriften* wordt beloofd. Uiteindelijk gaat het in de Bijbel om Zijn komst, Zijn werk en Zijn heil.

Aangrijpende realiteit

De dagen van Noach worden door de Heere getypeerd als dagen waarin mensen eten, drinken, trouwen. Ze gaan hun gewone gang. Alle aandacht is gericht op *aardse* zaken. Men had kennelijk geen belangstelling voor eeuwige dingen. Het leven was geheel gevuld met dingen van de tijd. De Bijbel zegt ook wat de mensen in de dagen van Noach wél deden: eten, drinken en trouwen. Meer belangstelling was er kennelijk niet. Aandacht voor eeuwige dingen werd niet of vrijwel niet gevonden. Men bekommerde zich niet om de dienst van God. Men had geen oog voor de eer van God, de gaven van God, de schepping van God, de liefde voor de naaste en de betekenis van de toekomstige stad

was al helemaal niet in beeld. Schijnbaar dacht men er niet meer aan dat er bij de ingang van het verloren paradijs cherubim de wacht hielden. Dat verloren paradijs was min of meer vergeten, de aardse toekomst wenkte en lokte. Het leven van hier en nu was het doel geworden en de eeuwigheid was buiten vizier geraakt. Deze droevige werkelijkheid kwam kennelijk in de dagen van de Heere Jezus ook voor en doet ook vandaag de dag meer en meer opgeld. Er was geen aandacht voor de eeuwigheid. Het goddelijke oordeel over de zonde was vergeten. Men leefde ten diepste zonder God en zonder enig besef van de eeuwigheid. En juist die aangrijpende realiteit, die hedonistische cultuur, waarin geen ruimte is voor de dingen van Gods Koninkrijk, brengt de Heere onder de aandacht van Zijn discipelen.

Een leven zonder God

Het opmerkelijke is dat de mensen kennelijk volharden in een dergelijke levenshouding. We lezen immers dat dit levenspatroon voortging totdat Noach in de ark ging (Matth. 24:38). Heel lang heeft de Heere geduld gehad met de mensen uit de eerste wereld. Noach heeft, net als Jona te Ninevé, langdurig de boodschap van het oordeel gebracht. Maar het leven ging gewoon verder. Elke dag ging de zon op en steeds opnieuw was er eten en drinken. Waarom zou men zich zorgen maken? Vandaar dat men rustig voortging met zondigen. De roepstem van Noach legde men naast zich neer. Dag in dag uit nam het kwaad toe. Elke dag kwam de oordeelsdag dichterbij. Maar iemand nam de dreiging serieus. Ook wij leven in een welvaartstijd. Nog nooit heeft de westerse mensheid zó veel materiële voorspoed en welvaart mogen genieten. De dagen van rijkdom, welvaart, weelde en genot rijgen zich aaneen. Waarom zouden we nog bang zijn voor een eeuwig oordeel? Dat is toch doemdenken? De techniek en de wetenschap hebben een enorme vooruitgang geboekt. Er zijn vliegtuigen, computers, telefoons, en zo meer. Wie heeft God eigenlijk nog nodig? Zonder God gaat het toch ook prima? Zonder Hem

kunnen we immers ook wel werken, kinderen opvoeden, naar de kerk gaan, naar school gaan, et cetera. Het leven in de eerste wereld was een leven *zonder* God. Dat is ook het leven dat aan de wederkomst vooraf zal gaan. En daar waarschuwt de Heere ernstig voor!

Zinloos

Het leven zonder God is een zinloos leven. Dan is God weg óf Hij is naar de rand van ons denken en beleven geschoven. Wat een aangrijpende realiteit! 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.' Die realiteit wijst de Heere aan in Lukas 17. Daar waarschuwt Hij ernstig tegen. Er valt ook in onze tijd heel wat te leren van de dagen van Noach. We zullen het eens nagaan vanuit Genesis 5 tot en met 9.

Vragen:

1. Hoe weten we dat de Heere Jezus zal wederkomen om te oordelen? Waarom leggen mensen die boodschap zo gemakkelijk naast zich neer? Welke tekenen gaan er aan de wederkomst van Christus vooraf? Zien we in onze tijd iets van die tekenen?
2. Wat verstaan we onder heilsgeschiedenis? Wat is de grote inhoud van het Oude Testament? Zijn er gebeurtenissen in het Oude Testament die in het Nieuwe Testament worden aangehaald? Wat heeft het voor betekenis dat de Heere wijst op de dagen van Noach?
3. Wat was het grote gevaar in de dagen van Noach? Wat kunnen we hieruit leren voor onze tijd? Hoe moeten we de verhouding tussen de aardse en de eeuwige dingen zien?
4. De wereld leeft zonder God. Kunnen we dat ook in de kerk tegenkomen? En zo ja, hoe? Wat moeten we doen als we ten diepste leven zonder God? Welke betekenis hebben de genademiddelen in dit verband?
5. Wat is de invloed van welvaart, genot en weelde op ons doen en laten? Hoe beïnvloeden wetenschap en techniek ons denken?

Citaat:

En al zou de hele wereld tegelijk zich tot hetzelfde kwaad verbinden, Hij heeft met een duidelijk voorbeeld laten zien hoe het afloopt met hen die met de meerderheid mee zondigen, toen Hij het hele menselijke geslacht in de zondvloed vernietigde maar Noach met zijn kleine gezin behouden heeft; Noach, die met zijn geloof als enkeling de hele wereld tot een oordeel was. Kortom, een slechte gewoonte is niets anders dan een soort algemeen heersende pest, waarin mensen evengoed omkomen, al komen ze met een grote massa ten val. Het zou bovendien goed zijn te overwegen wat Cyprianus ergens zegt, dat zij die uit onwetendheid zondigen zich weliswaar niet van alle schuld kunnen vrijpleiten, maar in zekere zin toch nog te verontschuldigen zijn, maar dat zij die hardnekkig de waarheid blijven afwijzen die hun door Gods goedheid voorgehouden wordt, niets hebben om zich achter te verschuilen.

Johannes Calvijn

(Vertaling *Institutie* dr. C.A. de Niet, uitg. Den Hertog)